

lighed ved indførelse af Kapitel III-ordningen, ja, der er endog fra visse sider rettet kraftige angreb mod denne ordning. Det er mig bekendt, at dette har vakt betydelig misstemning i Sverige. Dette er beklageligt, og jeg finder derfor anledning til at fremhæve, at betænkelighederne fra det danske folketings side ikke skyldes nogen manglende vilje til nordisk samarbejde, men simpelthen det forhold, at Kapitel III-ordningen nu engang må tage sig anderledes ud set fra det industrielt og kapitalmæssigt svagere lands side end fra det i disse henseender stærkere lands side. Hvis der var tale om en tilsvarende ordning om patentfællesskab mellem Sverige og f. eks. England, Tyskland og USA, kan det vel også nok tænkes, at den svenske Riksdag ønskede at tænke sig om endnu en gang, inden man indlod sig på noget sådant.

De forhold, som fører til betænkelighed inden for det danske folketing ved at kaste sig ud i Kapitel III-ordningen, kan resumeres som følger:

Mangedobling af patenteringstætheden.

Det er navnlig fra det danske Industriråds side gang på gang fremhævet, at indførelsen af Kapitel III-ordningen med ét slag fuldstændigt vil ændre patenteringsstrukturen i Danmark, idet der vil ske en mangedobling af patenteringstætheden (antallet af nyttikomne patenter og patentansøgninger, overvejende udenlandskejede, i forhold til landets befolkningstal, industrielle potentiel og økonomiske ressourcer). Dette er også erkendt i den danske handelsministers bemærkninger til det danske lovforslag af 7. december 1966, men i modsætning til Industrirådet mener handelsministeren ikke, at denne mangedobling, som han anslår noget lavere end Industrirådet, vil have skadelige virkninger på den danske industri, men tværtimod muligvis kan virke ansporende. Der skal fra side 28-29 i bemærkningerne til lovforslaget citeres:

„Industrirådet mener, at systemet vil medføre, at patenter med gyldighed for Danmark groft udregnet vil komme til at ligge mellem 3 og 5 gange de hidtidige tal, og man er bekymret ved indførelsen af et sådant system under hensyn til, at det vil være vanskeligt at ophæve det, hvis de af indu-

strien forudsætte skadelige virkninger viser sig at holde stik.

Uanset dansk industris betænkeligheder mener man at måtte foreslå gennemførelse af et nordisk patentsamarbejde i overensstemmelse med den i komiteernes udkast indeholdte ordning.

Denne vil selvsagt medføre, at mange ansøgere, som ikke i dag søger patent i alle de nordiske lande, efter forslaget gennemførelse, når Norden i patentretlig henseende kan betragtes som en enhed, vil indgive nordiske patentansøgninger, og der vil derfor blive et større antal patenter med gyldighed for Danmark. Endvidere vil selve den omstændighed, at Norden danner et selvstændigt patentområde, medføre en større interesse for patentering fra udenlandske ansøgers side. Komiteerne har taget som udgangspunkt, at der fra udlandets side vil blive taget patent for alle nordiske lande i samme omfang, som der i dag tages patent for Sverige, idet det har vist sig, at udenlandske ansøgninger i de 3 andre nordiske lande praktisk talt altid er dubletter af ansøgninger i Sverige. Dertil har man som et skøn lagt 10 pct. Dette vil antagelig medføre omkring en tredobling af patenterne her i landet. En bedømmelse heraf vil selvsagt i nogen grad bero på et skøn, og Industrirådets skøn ligger som nævnt højere end lovkomiteernes. En forøgelse af patenternes antal, måske op imod 8.000 årlig, vil selvsagt for dansk industri medføre et noget større arbejde ved overvågning af, hvilke opfindelser der gøres og patenteres inden for den enkelte industris interesseområde. Bortset herfra er det vel vanskeligt at vurdere, hvilken gene det er for industrien, at et større antal opfindelser patenteres her i landet. I denne forbindelse kan det nævnes, at det årlige antal af patenter i England ligger på ca. 35.000, i Vesttyskland på ca. 20.000 og i USA på ca. 53.000, og man har ikke indtrykket af, at industrierne i disse lande hemmes i deres udfoldelse af den stedfundne patentering. Endvidere bemærkes, at dansk industri jo i betydelig grad producerer til eksport og derfor må være opmærksom på patenteringen i de lande, hvortil man eksporterer, således at i hvert fald den eksporterende industri allerede i dag må have en betydelig byrde med